

שם העמותה : עמותת ארגון הסגל האקדמי של המכללה האקדמית ספיר (ע"ר)

מס' עמותה : 58-051614-4

פרוטוקול אסיפה כללית

שהתקיימה בתאריך : 10.09.2019

מוטי גיגי, ברק אתירם, שירלי דרוקר-שיטרית, אייל ששון, יובל גוז'נסקי, גבי יונס-אהרוני, אריק שגב, עמיחי מנוחין, תמי רזי, סיגל רון, עינת לחובר, אילריה שטילר-טימור, עמוס ישראל-פליסוואור, אבנר דינור, שירה צוקר, עמי האופטמן, פרי כהנים, איאד אחמד, רוברט אלבין, שני קונה, וילי אברהם.

1. הצגת הדוחות הכספיים לשנת 2018

איאד הציג את הדוחות הכספיים והמילוליים לשנת 2018.

נערכה הצבעה על אישור הדוחות הכספיים.

- בקשה- לקיים את האסיפה בתוך הסמסטר כדי שיהיו יותר משתתפים. נרשם לטיפול לדוח הבא.
- נושא להמשך הדיון- אפשר להגדיל את השיתופיות והאם המחירים של זה שווים, האם זה כדאי וטוב. הדיון בנושא ימשיך לאחר מכן בהתאם לסדר היום.

2. סיכום תשע"ט

רוברט הציג את המצגת.

נערך דיון בשאלת בחירת הנציגים והנקודות הבאות הועלו ע"י באי האסיפה השונים :

- בעבר נשלחנו קולות קוראים ואנשים לא התנדבו.
- זה לא טריוויאלי שכל מי שרוצה יכול להיבחר. צריך להיות בקיא בצרכים של הארגון ולהיות מעורב בארגון. צריך לדון במי ראוי, במי ראוי לעשות זאת. צריכים לעודד עוד מרצים להיות מעורבים ולייצר איזון בין האוטופיה למציאות.
- כאשר פונים למרצה להיות נציג במועצה האקדמית, למשל, הוא צריך להבין המון עניינים שקשורים למה שקורה פה. אם נקיים בחירות לגמרי פתוחות אנחנו חשופים לזה שיבחר מישהו לא אפקטיבי.
- חשוב האיזון הנכון אך בתפקידים מסוימים. בענין הזה צריך מקצוענות וידיעה מאוד עמוקה של התהליכים לאורך שנים.
- זה כמו משרת אמון ולא דמוקרטיה.
- אם לא יהיה מי שיעמוד על המשמר אז זה לא משנה לי הדמוקרטיה. תהיה פה שמירה על התנאים שלנו הבסיסיים כארגון סגל.
- צריך 'קול קורא' לכל דבר אלא אם כן יש סיבה הגיונית לא לעשות זאת.
- קול קורא זה לא בחירות. קול קורא ובחירות אלו שני דברים נפרדים.
- האם ניתן לעשות זאת טוב יותר. השאלה היא איך ניתן לעשות את המרצים יותר מעורבים ויותר פעילים. יותר להוציא קולות קוראים ויותר לפרסם ועדיין הוועד יצטרך לבחור.

- יש תפקידים בהם צריך מישהו מנוסה, מישהו שיכול לעמוד על שלנו, על שלו וכו'. השאלה היא לא רק מה צודק לעשות אלא מה נכון לעשות.
- אף אחד לא רוצה כי אף אחד לא משתף, כי אף אחד לא יודע. אם תשנה את המציאות אז הרבה יותר ידעו, הרבה יותר יבינו שזה חשוב להם, שזה משפיע עליהם, וגם יותר ישתתפו.
- יש את הנחת יסוד שהיא המריטוקרטיה של הניסיון. אנשים שיש להם ניסיון, יש להם ידע, יש להם גם את יכולות האישיות לעמוד במעמד המתאים.
- כדי לאפשר לאנשים אחרים להיכנס ולצבור את הניסיון הנדרש כדי שגם הם יוכלו להציג את המועמדות שלהם אתה חייב לפתוח את השורות. אם תישאר קבוצה מסוימת של אנשים שרק הם יצברו את הניסיון ואת המומחיות היא תישאר. היא קבוצה מצומצמת של אנשים.
- יש סכנה מתמדת שלא רוצים לשתף כי זה מורכב ומסתדר עם זה שאי אפשר לשתף, להרחיב, להזמין. מתישהו יצטרכו מישהו חדש.
- יש תפקידים שאפשר לעשות בהם חניכה ויש תפקידים שאפשר לעשות קול קורא.

3. עדכונים

רוברט דיווח על הפגישה עם הנשיא והמשנה לנשיא החדשים.

4. אפשרות להשתתפות מרחוק בדיוני המליאה

נערך דיון בנושא האפשרות שאנשים רבים יותר יוכלו להשתתף בתהליכים שמתרחשים בוועד, בין היתר בישיבות המליאה ועלו הנקודות הבאות:

- האפשרות האולטימטיבית של השתתפות מרחוק בדיוני המליאה, היא של מערכת אלקטרונית שמאפשרת מצד אחד לכל אחד מאיתנו לשבת במשותף ולהיות חלק מהמליאה ומצד שני יהיה מסך ואנשים יוכלו להתחבר מכל מיני מקומות ולקחת חלק בדיון שקורה כאן במובן הזה שגם ישמע את מה שקורה כאן וגם יוכל לומר למליאה את מה שהוא רוצה לומר וגם יוכל לשמוע כל אחד אחר המחובר גם הוא מרחוק. אפשרות זו מאוד יקרה.
- המערכת בתוך הלימוד שמאפשרת את זה ומספר הנמענים שלה הוא מוגבל ל-50.
- בישיבות כאלה צריך לקחת בחשבון שזה מוסיף קשיים- גם טכניים וגם ברמת התקשורת.
- יש לכך יתרונות ברורים כי זה פותח את הספקטרום הגיאוגרפי.
- בחברות גדולות זה לא נעשה כדיון פתוח אלא זה מעין צ'אטים כאלה וזה מאוד שונה מאסיפה.
- לא ברור למה צריך את זה. באוני' הפתוחה- ששם זה מאוד מפותח- זה קטסטרופה. אך שם יש לזה הצדקה- הסטודנטים מפוזרים בכל הארץ ולא יכולים לבוא לאיזשהו מרכז. אנחנו כולם עובדים פה, אז למה צריך את זה.
- השאלה היא של הגדלת המעורבות. לא תמיד יש מספיק אנשים באסיפה והיינו רוצים שיהיה קצת יותר. בתוך שאלת המעורבות קיים סעיף קטן של האם אנשים יכולים להיות שותפים בשיחה מרחוק. השאלה היא איך מצליחים להגדיל את המעורבות מבלי שזה מפריע לתפקד.
- לא כולם חייבים לדבר ביחד וזה מקרה הקצה. בדרך כלל הרוב לא ידברו, חלק לא יכנסו לראות את הישיבה, אלה שכן רוצים יכולים להשתתף גם בלי לדבר, באפשרות הצבעה, או למסור את המסרים

שלהם דרך אנשים אחרים או דרך פרוקסי או קודם לכן כשמבקשים מאנשים למסור את הנושאים שלפי דעתם צריכים להעלות לדיון או הערות לאחר מכן או סיכום של הדברים לאחר מכן עם אפשרות של אנשים להגיב לסיכום.

- מנסים לייצר מודלים שהם יותר נפרדים אז אתה יכול לעשות את זה ותוך כדי אתה משיג את היתרון הזה של לשמוע קולות אחרים.
- אנחנו צריכים לעשות את זה כי אנחנו במכללת ספיר. זה מאוד הגיוני. פה יש אנשים שמפחדים להגיע, יש אזעקות, אז למה שהם לא ישתתפו בבחירות ויתנו ביטוי לקול שלהם.
- אם מפחדים להגיע למקום העבודה ולישיבה אז שלא יבואו ללמד פה. יש מחויבות גם של המרצים במינוי בעיקר וגם של המרצים שלא במינוי זה להגיע לישיבות. אם רוצים לדעת משהו אפשר לעשות גוגל forms ולשאול שאלה נקודתית.
- יש הבדל בין שיחה לבין הצבעה. יש פה מאות מרצים שהם לא במינוי ומלמדים במקומות נוספים, ומחויבים למחויבויות אחרות ולכן אם מישהו יכול להשתתף בחצי ישיבה, בהפסקה, ויכול להתעדכן במה שקורה אז הוא מעורב במה שקורה.
- אם יוניקו היה יכול להביא לפה 50 אופציות נוספות שמתוכן היו מיושמים 20 אבל זה היה מגדיל את כמות הנוכחים פה ב- 50%, אז היינו משפרים את רמת הדמוקרטיה. רובם לא היו מדברים כמו שחלק גדול מהאנשים שנמצאים פה לא מדברים ואם למישהו נורא חשוב לדבר אז הוא ידבר.
- יש כאן כמה מנגנוני הצבעה שכבר קיימים במערכת. הצבעה בפרוקסי שמתאימה לסוגי הצבעות מסוימים כלומר כשיש הצעות החלטה. אפשר לעשות הצבעה אלקטרונית לאורך זמן בשאלות חשובות, כלומר שיש פער זמן שלא בנקודה מסוימת כי מי שנמצא בשיעור לא יכול להצביע.
- הרעיון של צ'אטים זה גם רעיון ביניים יפה ולא לוקח את אוויר הדיון, אני חושב שראוי לכבד את מי שהגיע ולתת לו יותר זמן אוויר לעומת אלה שנמצאים מרחוק כי צריך לתגמל אנשים שבאים בפועל.
- צריך לעשות איזונים ולמצוא מנגנון איזון.
- סוג כזה של התנהלות יצור איזושהו לחץ לשנות טיפה חלק מהתרבות הארגונית שתהיה יותר משתפת.
- יש סכנה שאנשים יגיעו פחות. אם היה מנגנון כזה עכשיו יכול להיות שהייתי יושב בבית והייתי פחות מעורב במה קורה מאשר שאין כזה דבר ואני נדרש לבוא, מרגיש חייב לבוא, ולהשתתף באופן פעיל יותר. ואז הניסיון להועיל דווקא יפגע במעורבות. צריך לראות מה המטרה האמיתית ומה הדרכים להשיג אותה.
- באתי עם דעה אחת ועכשיו שאתה דיברת אז זה נשמע אחרת וזה נשמע אחרת כי אני מולך. בקשר ליכולת להיות באמת בחלל אחד, מעורב, מחויב, כשאנחנו כולנו עם הפרעות קשב לאורך זמן- הדרישה הזו 'תבואו לפה' היא דרישת מינימום.
- זו דילמה איך לגרום לאנשים 'להזיז את התחת' ולבוא. זו דילמה של כל תנועות לשינוי חברתי בכלל.
- אני זוכרת צמתים סופר משמעותיים שהייתי פה כולל ממש רגעים מכוננים שהנשיא הקודם ישב כאן ואמר שהוא מתנגד למוסד הקביעות... ושאלנו אותו כמה שאלות נוקבות ושום דבר כזה לא היה אפשר

- להחליף לא בוואטסאפ ולא בפרוקסי. זאת אחריות שלי היתה להגיע לפה ולהיות פה ולשמוע את זה ולהיות מעורבת ולהצביע ולהשפיע על העתיד שלי. אין לזה תחליף.
- לא היה לי נוח להגיע היום אבל בחרתי להיות פה כי זה מספיק חשוב לי. אני רוצה שכל האנשים שמכריעים את העתיד שלי שיהיו פה. שיהיה לו את ההגינות לבוא לפה להיות פה ולהשפיע ולהתווכח ולהסכים או לא להסכים איתי.
 - כשנכנסתי לתפקיד רמ"ח ביקשתי לפגוש את כל המרצים ועל אף שגם אני וגם מרצים רבים מהמחלקה גרים במרכז נפגשנו פה. יש בזה אמירה שהיא בעיני מאוד חשובה והיא בעלת משמעות.
 - יש את הצד השני שאומר בו נרחיב את הדבר הזה. יש פה הרבה התחלפות של אנשים אבל עדין נשאר בסביבות הארבעים ולא עובר את זה. זה דמוקרטי, זה מאפשר לעוד מוחות, ואפשר לייצר דיונים כי אני חושב שאנשים רוצים לדבר.
 - התשובה שלי מורכבת בין המקום שאומר יש חשיבות למקום, ל'להיות', ביחד, לשמוע, להקשיב, לדבר ויש חשיבות לתת מרחב יותר דמוקרטי לאנשים שלא מגיעים אבל רוצים להיות על המקלדת.
 - מכיר את השיח הזה מהקיבוץ והוא אמיתי. יש הרבה קיבוצים שהצבעות בקלפי הורידו את השיחה. מצד שני יש מקומות שזה הגדיל את המעורבות. אין חוק בזה.
 - מי שלא מגיע זה לא דווקא שהוא לא מוכן להשקיע ולא דווקא שזה לא מעניין אותו זה יכול להיות מישהו שזה מאוד חשוב לו ומאוד רוצה ויכול גם הרבה לתרום אבל יש אנשים שיש להם מורכבויות שמונעות מהם להשמיע את הקול שלהם באופן פיזי ואין מה למנוע מהם את הקול שלהם אם אין דרך אחרת שמאפשרת את זה.
 - המבנה של קהילה והפרט היא לא דווקא קהילה פיזית, יש אנשים שמושפעים ממבנים קהילתיים שהם לא דווקא של אנשים שנמצאים מולך.

החלטות:

1. הדוחות הכספיים אושרו. (20 בעד, 1 נגד).
2. בסיכום דוחות 2019 יעשה מאמץ לקיים את האסיפה בתוך שנת הלימודים.
3. לצורך איוש תפקידים של נציגי הוועד/הארגון יופצו קולות קוראים למעט תפקידים בהם תידרש מומחיות מסוימת. מבין המרצים שיגישו מועמדותם הוועד יבחר את הנציג המתאים.
4. יוקם צוות שתפקידו לחפש דרכים להגדלת המעורבות בלי שזה יפגע ביעילות או באמיתיות, בפנים אל פנים. הצוות ימנה שלושה משתתפים כאשר אחד מהם מהוועד. כל פתרון שיומלץ על ידי הצוות, אם יתקבל, ייושם בפיילוט למשך מספר ישיבות כתנאי להערכת יעילותו.